

Mopojalkapallo aloitti maailmanvalloituksen Rovaniemeltä

Pärinää ei voi välttää mopojalkapallo-ottelussa. Pappamopon satulassa palloa saa liikuttaa kaikilla kehon tai mopon osilla.

Mopojalkapallo aloitti maailmanvalloituksen Rovaniemeltä

Rovaniemi

Aino-Helena Hietala

Vaikka pappatunturin valmistus on loppunut jo 16 vuotta sitten, täydessä iskussa olevia ajopelejä löytyy vielä. Pappamopo on elänyt uutta tulemistaan muutaman vuoden ja sen ympärille on syntynyt yhdistyksiä ympäri Suomea.

Rovaniemellä aloitettiin lauantaina uusi peli pappamopojen ympärillä. Mopojalkapallon ensimmäinen haastepeli pelattiin kemiläis-torniolaisen Los Dementitos -seuran ja rovaniemeläisen Napapapat-surun välillä. Lajin tulevaisuuteen uskotaan vahvasti.

-Ensi vuonna on tarkoitus järjestää täällä kaksipäiväinen turnaus, Kaavailee tapahtuman järjestelystä huolehtinut Rovaniemen taidemuseon vahtimestari **Jouni Sälevä**. Hänen ajatuksensa oli tuoda pappamopot ja niiden junttimaiset omistajat taidemuseon järjestämän Kaikenlaista taidetta kaikille -Tapahtuman vetonaulaksi. Siis nurmikentillä pienen pallon perässä juoksemisen voi lopettaa. Pappamopon selässä ruumis pääsee vähemmällä ja pallon näkee katsomostakin.

Elastinen

laji

Los Dementitos -seuran perustajajäsen, kemiläinen **Tapio Vilmi** kertoo, että pelin syntysanat lausuttiin Torniossa viime vuonna, mutta kukaan ei muista, kuka ne lausui. Ideana on saada pallo maaliin. Peliin tarvitaan pelaajat, pappamopot sekä iso fysioterapia pallo.

-Tämä on erittäin elastinen laji. Säännöt venyvät tarpeen mukaan, Vilmi valottaa pelin luonnetta.

Lajin harrastajille on selvää, ettei peliä varten treenata.

Tositilanteisiin tullaan kylmiltään. Myös kaikenlaiset lihasten lämmittelyt ja venyttelyt ovat kiellettyjä. Selkeä sääntö on sekin, ettei maalin edessä saa pysähtyä, vaan maali on tehtävä liikkuvasta moposta.

Edellytyksenä joukkueeseen pääsyyllä on pappamopo.

Lauantain haastepelissä joukkueissa oli neljä miestä, sillä yhteensattumien vuoksi useampimiehistä joukkuetta ei saatu kasaan.

Pelissä on kaksi kymmenen minuutin erää ja niiden välissä vapaamuotoinen erätauko. Se päättyy kun pelaajat ovat taas paikalla.

Tuuletus on äänekästä ja se on jatkuvaa, sillä koneet ovat puhallus- eli tuuletusjäähdyttäviä.

Suojavarusteista kypärä on pakollinen. Pää kannattaa suojata, vaikka se olisikin tyhjä täynnä.-Sillä kun pitää pärjätä koko loppu ikä.

-Enkä itse pelaisi polvet paljaana. Mieluummin vuodan hikeä kuin verta. Siitä selviää saunomalla, mutta kirurgisella osastolla voi mennä aikaa, Vilmi pohtii.

Ottelun voittivat Meri-Lapin mopoilijat maalein 2 - 1.

Tuurilla löytyy

Pappamopoja löytyy vielä hyvällä tuurilla. Varsinaisia helmiä on löytynyt, sillä kaappimopoilijoita on. Löydöistä korjataan omannäköisiä, alkuperäiseen kuntoon saatettuja tai ajan hampaissa kuluneita menokkeja. Ulkonäkö ei kuitenkaan ole tärkein, vaan se että tekniikka pelaa ja mopo kulkee. Tuntinopeus on 25-45 kilometriä tunnissa. Hinta vaihtelee. Vilmin mukaan mopon saa tonnilla vanhaa rahaa, jos ajopeli käy ja sillä pystyy ajamaan. jos moposs on vielä jarrut saa sen kahdella tonnilla ja valot nostavat hinnan jo kolmeen tonniin. Ihan oikeasti moposta pitää maksaa 500 eurosta ylöspäin. Unelmasta pyydetään jopa 1700 euroa (kymppitonni).

Los dementitos perustettiin 1996 ja jäseniä on jo 160. Pohjoisin jäsen on Utsjoelta ja eteläisin Tansaniassa Afrikassa. Seuraan joutuu, kun hankkii peltipappamopon. Jäsenmaksua ei ole. Toiminta rahoitetaan, kun muutama hurja vaarantaa terveytensä esiintymällä erilaisilla messuilla ja perinnetapahtumissa. Yksi näistä hurjista on Vilmi itse. Hän esitti taidemuseon pihalla pappamopo stunt-shown ajamalla trimmatulla mopollaan muun muassa auton yli ja tulen läpi. Tulot seura lahjoittaa kerran vuodessa hyväntekeväisyyteen. Vilmi on mopillut 31 vuotta, kymmenvuotiaasta asti. Nyt tallissa on puoli tusinaa pappamopojaa, kolme moottoripyörää, Mersu vuosimallia -62 sekä hieman uudempi Volvo. -Koko kalustoon voisi liimata Valmistus lopetettu -lapun. Vilmin mukaan pappamopokerholaiset ovat vähän juntteja. Katsontakannan mukaan heitä pidetään hulluina tai valaistuneina, jotka ovat jossain vaiheessa tajunneet jatsin syvimmän olemuksen.
